Temps Ordinari - Vint-i-cinquè diumenge

Per JosemiE el dl., 15/09/2025 - 00:00

Am 8,4-7
1Tm 2,1-8
Lc 16,1-13

Potser estem, encara, introduint-nos en aquest nou curs que va començant. I, potser, encara una mica descol·locats de fets desconcertants que hem viscut aquests mesos i setmanes passades. Que el retorn a la “vida quotidiana” no ens faci passar plana com si res!!

Comença la tardor. Nova estació que ens porta temps més frescos, dies més curts, colors groguencs... Temps de serenor i retrobada. Tant de bo! Avui, diada de St. Mateu, el recordem amb sobrietat en ser diumenge. Recordar un evangelista ens recorda la missió de testimoniar i transmetre la Bona Notícia de Jesús.

L’Evangeli d’avui ens parla amb claredat i contundència. Potser ens ajudi fer un petitíssim aclariment previ sobre què diu i què no diu Jesús.

Jesús no diu que els diners i els béns materials de què disposem siguin dolents. Ni que els haguem de rebutjar ni defugir. (Els necessitem!)

Jesús no fa l’elogi d’una persona corrupta que utilitza corrupteles per sortir-se’n.

Jesús no diu que tot val i tot és permès, mentre després facis les componendes necessàries.

Jesús, certament, reconeix que l’administrador és un home llest. Que reacciona amb astúcia i promptitud i no es queda mà sobre mà.

Avui, nosaltres, podríem xifrar l’ensenyament de Jesús en tres punts.

1.- Compte amb les matèries perilloses!

Tots tenim llexiu, a casa. I altres productes que si no anem amb compte quan els utilitzem -o no els utilitzem com cal!- ens poden ocasionar disgustos, accidents i conseqüències ben serioses. Hem d’anar amb compte i posar tota l’atenció quan -quotidianament- manipulem matèries perilloses, foc, etc. Ens juguem la vida!

Doncs bé, els diners són “matèria perillosa”. Els necessitem. Quotidianament. I no som conscients del risc que comporten. “Mai no passa res”, “A mi això no em passarà mai”... fins que passa. I no cal ser personatge conegut ni sortir als diaris de corruptes i comissionistes... L’ambició està present a la nostra humanitat. A dins.

Compte amb les matèries perilloses!! Ens hi adherim. Ens hi enganxem. Mai no en tenim prou, i sempre en volem més. I estem disposats a fer moltes coses curioses, per aconseguir-lo.

Més d’un cop hauríem de preguntar-nos: On guardes els diners? A la cartera? O al cor? On poses la confiança i la seguretat -humanes i necessàries per viure?

2.- Desperta i tria.

La música del “tots en volem més” / “qui té padrins, bateja” / “qui res no té, res no val”... i tantes altres fórmules, la portem tan endins i ens l’hem fet tan pròpia!! Ens l’hem empassat amb una facilitat sorprenent.

La Bona Notícia de Jesús ens diu que podem despertar. Que podem preguntar-nos -i respondre’ns amb honestedat!- si de debò els bens i les seguretats materials -necessàries, no ho oblidem!- són la màxima aspiració a la nostra vida. L’objectiu de la nostra vida.

La Bona Notícia de Jesús ens diu que estem fets per a la comunió, per a la vida, per a la trobada servicial amb els altres i amb el Pare. Estem fets per estimar! I que viure és molt més que tenir, disposar, funcionar. Estem fets per a Déu. I tot allò que no és Déu, no ens omple.

Desperta i tria. On poses el teu cor? En el Déu -Pare, amic de la vida i la humanitat? O en las riqueses que, de fet, et posseeixen elles a tu.

Desperta. Tria la Vida i l’Amor! I adona’t de tot allò que t’allunya, et distreu, et separa del Déu de la vida. Abraça la creu, quan calgui.

3.- Prou de queixes, laments i passivitat.

No val a dir “no hi ha res a fer”. “El sistema econòmic capitalista és així...” Prou de lamentacions complaents. Sí hi ha alguna cosa a fer. Els senyors del món, de les riqueses, els capitals i els tràfecs prou en fan de coses i estratègies per seguir on són!! Prou s’espavilen.

Prou de queixes i laments, sense intentar res. Espavilarem? Ens atrevirem a ser valents, imaginatius, provocadors, alternatius, astuts...? O seguirem tocant la viola, tímidament? Serem capaços de burlar l’ídol diner/ riquesa? ¿O li retrem perpetua adoració i sotmetiment?

Possiblement seran coses petites. Domèstiques. Testimonials. Comunitàries. Molt petites. Molt utòpiques. No faran caure els mercats ni els sistemes econòmics injustos. Ben segur. Però no deixem de fer-ho. No podem deixar de fer-ho.

Ens hi va la vida. I l’alegria.

Fotografia: Josh Apple a Unsplash

ETIQUETES
DINER SEGURETAT LAMENT PERILL